

Поднасяни отъ хубавци момчета;
Рабите черни въ сребърни блюда
Разнасятъ даровете на Приапа.
И самъ Приапъ, усмихнатъ благосклонно,
Отъ пьедестала мяроморенъ, изглежда,
Харита Какъ ~~редомъ~~^{задъ} хетерите пирува
Отборний цвятъ отъ граждани атински.
На пиръ у Фрина — честь е за отбрани!
И сбани бяха тута рой артисти,
Посланици, софисти и архонти.
То беше пиръ на грации.— *Н*еспирно,
Като каскадъ, се мятаха слова,
Кръстосваха се остроти и мисли,
И въжделенно взора взоръ пронизва.

А лятна нощ презъ прозорците гледа
Въ чертога пиршественъ и лее,
Фрина Със ~~тихата~~ прохлада, ароматъ
Отъ миндали, оливи и неранзи,
И дъха страсть и нега ~~във~~ сърцата.
По Фрининъ знакъ, задъ стройните колони,
Подобно на видение въздушно,
Се появи харита Агатея, *56*
Въ ~~хитонъ~~ полуопозиренъ и чело
~~окично~~ съ гирлянда теменужки.
Замъкна пирътъ буенъ мъгновенно,
Замряха думи страстни на уста
И чашите подигнати се снеха...
Тимпанъ и флейти огласиха вмигъ
Чертогътъ глъхналъ. И възторженъ кликъ
Екна, — ответъ на крехкия поклонъ
Отъ младата харита.

Тя свенливо

Пристъпи, спре се, — и полетя вмигъ,
Нечакано подзела вихренъ танецъ,
Подъ ритма на йоническия химнъ...
Но първий вихъръ тихо се уляга